

Pincehelyi Párbeszéd

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

7. Évfolyam 10 - 11. szám

Megjelenik 600 példányban

2004 november - december

Felelős kiadó: Benkó Lajos; Kiadvány: Gyulási János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta. Pincehelyről az Interneten : pincehely.ini.hu

**Jó egészségben, szeretetben
gazdag Karácsonyi Ünnepeket és
békés, boldog újévet kívánunk
minden embertársunknak!**

**„Pincehelyért” Egyesület
Elnöksége**

-
Napjainkban tevékeny fiatalokra és
bölcsekre van szüksége a
társadalomnak, és nem szabad, hogy
elhagyják egymást. Segíteni kell
egymáson, jóban rosszban és ne
pusztítsuk egymást. Szükségünk van
egymás megbecsülésére és
szeretetére.

Hírek röviden...

Megemlékezések halottak napján.
Az élőknek erkölcsi kötelességük
megemlékezni, nagyszüleink
szüleink, barátainkról s mindazokról,
akik idegen földben nyugszanak a
szülőföldtől távol.

Ezen gondolatok jegyében a
pincehelyi önkormányzat
„Pincehelyért” Egyesület a
Vörösmarty általános iskola
vezetése gyertya gyújtással-
koszorúzással emlékezett az
elhunytakról.

Görbői zsidó temetőben,
Pincehelyi katolikus temetőben.
Kincset Tibor plébános úr, Herdics
Béla polgármester úr megemlékező
beszédet mondott a Magyar Katonák
emlékművénél. A megemlékezés
koszorúját, együttérzés gyertya
gyújtását sokan megtették az orosz
katonai emlékműnél. Mindhárom
emlékhelyen fiatalok versmondással
emlékeztek.

November 12. ünnepélyesen
átadták a felújított óvodát. A
pályázaton nyert 16,5 millió
beruházás hosszú távon kényelmes
feltételeket biztosít az óvónőknek
gyermekeknek egyaránt. A

nagycsoportos gyerekek műsorral
köszönték meg a gondoskodást.

November 28. Vasárnapi szentmise
után a katolikus templomban, Szent
Erzsébet életét bemutató előadást
tartották a regolyi iskolások. Műsor
végeztével a „Pincehelyért”
Egyesület elnöke megköszönte a
szereplőknek fáradságos munkájukat.
Megtisztelés számunkra, hogy
eljöttek Pincehelyre.

December 2. Idősek klubjában, a
régik idők még élő asszonyai
bemutatót tartottak fiatalságuk
tánclepedéiből, amelyet magnóra és
tv-re rögzítettek a jövő nemzedékei
számára.

December 2. „Pincehelyért”
Egyesület taggyűlést tartott.

Megtárgyalták az eddig végzett
munkát. Munkatervet készítettek
javaslatok figyelembe vételével 2005
évre.

Elnökségi tagokat választottak nyílt
szavazással. Új elnökségi tagok
lettek: Vacsora Józsefné, Móríz
Péter, Csizmadia Viktor.

Örömmel vettük a tájékoztatást,
Vörösmarty általános iskola
vezetősége pályázatot nyert, parlagfü
elenni védekezés tárgyában.
Mindannyiunknak érdeke a
gyomnövény elleni védekezés,
folyamatosan lesznek előadások a
programtervezetnek megfelelően.
Köszönet az iskola vezetőségének
figyelmességéért, amit a falu
lakóinak érdekében tesz.

Benkó Lajos

**Nyugdíjas Klubban, emberibb,
színesebb az élet!**

- Anna néni emlékére -

Horváth Anna tanárnő pincehelyi
szülője volt. Egy szegény család
harmadik gyermekeként látta meg a
világot a kis Anna 1914-ben. Szülei
nagyon örültek neki, mert végre lett
egy lányuk. Nagy szeretetben
nevelték és a későbbiekben
egyengették az útját.

A kedves, halk szavú kislány sok
örömet szerzett a szülőknek.
Szorgalmas és kitűnő tanuló volt.
Tanítói ajánlották a szülőknek, hogy
tanítassák tovább a kis Annát. Anna
aztán Budapestre került, ahol
magyar és történelem szakos tanár
lett belőle.

Később visszakerült szülőfalujába,
Pincehelyre. Itt oktatta aztán a
butuska,
falusi szegény gyerekeket, nagy
szeretettel és türelemmel.
Mindenki Annus néni lett.

Ő szervezte meg falunkban a
nyugdíjas klubot, melyet
Vörösmarty Mihályról neveztek el.
A működés negyven fővel indult.
Két évtizeden át volt a klub
vezetője.

Minden idejét, energiáját a
közösségért áldozta fel. A kis
közösség egy szerető családhoz
hasonlóan kovácsolódott össze.
Sokszor gondolkodom a szép estére,
melyet együtt eltöltöttünk. Anna
néni minden alkalomkor felolvasott
egy szép verset, vagy egy
elbeszélést. Utána kezdődött az
éneklés, beszélgetés, kézimunkázás.
Megbeszéltük, hogy hova is lenne jó
elmenni kirándulni.

Egyszer emlékszem tervbe vettük
Ópusztaszer. Csodálatos élményben
volt részünk, amikor magunk előtt

láttuk a múltat, őseink kultúráját, életvitelét. Hazafele jövet megnéztük Petőfiszálláson a történelmi templomot, és a hozzá tartozó kedves kis múzeumot. Anna néni és egy igen kedves atya közreműködésével ismertette kegyhely történetét. Késő éjjel érkezünk haza, de senki nem volt fáradt.

A kis csapat egy szívvel, egy lélekkel élte át a szép élményeket. Mozgalmas volt a klubélet abban az időben. Ismeretségeket kötöttünk a pécsi a högyészi nyugdíjasokkal. Évente meglátogattuk egymást, egy szép emlékeztető napot töltöttünk el egymásnál. Úgy éreztük, hogy a testvéreinknél vagyunk vendégségben.

Anna néni sokat tett a falunk kulturális életének előbbre vitelében. Táncsoportot és énekkart alapított. Görbőn a felújított Csehfalvai kúriában, összefogva a falu lakosságával, múzeumot rendezett be. Évekig gyűjtötte a kiállítandó tárgyakat. A tanár néni nagy tisztelője volt Vörösmarty Mihálynak., aki a görbői Csehfalvai kúriánál való tartozódás ideje alatt kezdte el írni a Zalán futása című eposzát.

A falunkban, ha valami rendezvény vagy ünnepség volt, a klubtagság szívesen vállalt közreműködést. Számítottak is ránk a fiatalok. Például augusztus huszadikai ünnepségen, vagy a szüreti felvonulásra mi készítettük a lovakra, kocsikra a virágdíszeket krepp-papírból.

Anna néni igen jó szervező volt minden területen. Mikor a kórházunkat tatarozták, mozgósította a klubtagságot, hogy menjünk el mi is és segítsünk takarítani. Meg is jelent lelkes kis csapatunk és segítettünk, amiben tudtunk. Közelgett mindenszentek és halottak napja. Minden évben kimentünk a temetőbe, rendbe tettük a hősök emlékművét, és a szovjet hősök emlékművének környékét is. Egy-egy szál virágot helyeztünk a sírhalomra, megemlékezve az elesett hősökről.

A tanár néni rendkívül művelt volt, kedves, csendes. Már a szavaiból lehetett tanulni. Nagyon szerettük őt. Közélegve a karácsony áldott ünnepéhez, rendezett a klubtagság szentestét. Jöttek

hozzánk betlehemesek, énekeltek karácsonyi énekeket, és szép verseket mondtak. Halából, mi meg megkínáltuk őket süteménnyel, üdítővel, szaloncukorral. Ezeket az estéket, mi akik odajártunk soha nem fogjuk elfelejteni.

Anna néni nagyon szerette az embereket, velük volt örömeikben, bánatukban. A klubban minden alkalommal megkérdezte, ki hogy van, és hogy van a családja.

Szerettünk a nyugdíjas klubban lenni, mert legalább pár órára egy olyan személy társaságában lehetünk, akitől csak szépet és jót hallottunk. A gyerekeket is nagyon szerette. Nyári szünetben a tovább tanulni vágyókat, külön oktatta a lakásán. Lettek is ám belőlük, tanárok, gyógyszerészek, mérnökök, sőt egy kispapot is oktatott falunk nagy öröme. A tanár néni dolgozott éjjel-nappal. Tervezett, épített, a kis nyugdíjából adakozott a szegény sorsú gyerekek javára. Falunk vezetői többször figyelmeztették, hogy Anna néni kicsit kevesebbet dolgozzon, pihenjen már, hisz nem volt már fiatal. Közel volt a nyolcvan évhez. De ő tette a dolgát a faluért, a fiatalokért.

Többször kapott a járástól, megvétől elismerő oklevelet a munkásságáért. Budapesten gyémánt diplomát vehetett át, 60 éves Kiváló pedagógusi munkájáért. De sajnos későn jött az öröm. Anna néni megbetegedett és kórházba került.

Mivel nem volt gyermeke, csak messze vidéken élő rokonai, magára maradt. Egyedül egy kórházi ágyon viaskodott önmagával. Az úgynevezett jó barátok is elfelejtkeztek róla. Néha-néha meglátogatta egy klubtag. Ekkor keserves sírásba kezdett, hogy ő aki feláldozta az életét a falukért, senki nem törődik vele. Szeretett volna hazamenni, csendes kis lakásába, és ott elmenni az örök hazába, de senki nem volt, aki gondját viselte volna.

A jó Isten akaratával megbékélve csendben elaludt. Anna néni elment örökre.

A falunkból egy olyan egyéniség távozott, aki szeretetével, segítőkészségével, rendkívüli műveltségével páratlan volt. (Többen mondták, hogy „elment a falu esze!”)

Nagy veszteség érte a nyugdíjas klubbot a tanár néni elvesztésével. A sírját gondozom, és viszek virágot,

mikor kimegyek a temetőbe a szeretteimhez. Én nagyon szerettem őt, mert ember volt az embertelenségben, a mindenki Annus néni.

Nyugodj békében, Anna néni!

Azóta egy fiatalasszony lett a klubvezetőnk. Ő is igyekszik mindenben helytállni, és összefogni lelkileg megsebzett kis csapatunkat. De nagyon nehéz a tagságnak és a vezetőnek is átállni, mert Anna néni nyomába lépni nem tudunk. Új élethelyzeteket, új utakat, terveket szövögetünk, pedig már elmúlt két éve, és még mindig nem tudunk helyre rázódni.

Anna nénit megőrizzük emlékeztetőnkben, és a tőle tanultakat átviesszük a mai klubtagság életébe.

Hiszem, hogy a javunkra válik.

Egy nyugdíjas klubtag

Elmélkedés a keresztről

Mi a kereszt? Bármilyen furcsán hangzik is, az öröm jelképe. Átvala váltott meg minket az Isten fia és adta meg a feltámadás, az örök élet ígértét.

Kereszténységünk, keresztény kultúránk jelképe.

Az utak mentén, a települések terein, templomainkban, házaikban, lakásainkba ott a kereszt. A magyar nép mindig tiszteletben tartotta a keresztet. Hol volt még a vörös csillag, a horogkereszt, - mindkettő az elnyomás, a diktatúra jelképe, - amikor őseink már leborultak a kereszt előtt és tudták, hogy a kereszt megváltásunk ígértének beteljesülése.

Sok művészt, köztük írókat, költőket, festőket és szobrászokat ihletett meg, és alkottak örök érvényű és igazságtartalmú alkotásokat.

És mi a helyzet ma? Mond még valamit a manának, a ma emberének a kereszt? Sajnos, - mondhatjuk, - szinte semmit. A ma embere, akinek a hamis bálványok, a hírnév, a pénz a mindene, elfelejti, hogy Isten mérhetetlenül nagy szeretete a keresztben öltött testet az ember iránt, amikor ingyen belépőjegyet kaptunk az örök életre.

Az ember hálátlan. Ezért fordulhatott elő, hogy

a pincehelyi temetőben ledőlt egy régi, patinás kereszt. Csak hálával tartozhat Pincehely népe egykori polgármesterének, Ocsavai Lászlónak, aki több régi keresztet felújított, de sajnos a temetőire már nem került sor.

Most fogjon össze Pincehely népe, és állítson új keresztet, hogy szégyenszemre ne maradjon teremtőnk az örök élet ígértét hordozó kereszt nélkül.

Hegedűs Gyula

Hegedűs Gyula

2004. december 4.

A kereszt halálára

Ledőlt a kereszt a temetőben.
Halottak napján, még elmenőben láttam, gyertyát gyújtott a tövében öreg anyóka és egy kisgyerek.

Százötven évig állta a sarat,
fújta a szél és hordta a havat,
ámde a kereszt a helyén maradt,
némán őrizte a halottakat.

De már megdőlt és megrogyott,
neki a vihar pusztulást hozott,
nem volt akarat, segítő kezek,
kik, amíg lehetett, megmentenek.

Csak közöny. Hiszen már ügyis
öreg. Vigye magával az emlékeket.
Az élőknek más kellett. Vigyázza
tovább, összetörve az őseket!

Az egy csoda, hogy Krisztus lábánál
összetett kezével Mária áll
sértetlenül. Imája égbe száll
a mulasztókért, s a közöny miatt.

Mondjátok, ki az, aki megérti ezt?
Vajon lesz ott még valaha kereszt?
Vagy csak az emléket siratja, ha
jön a nagymama, s a kisgyerek?

Roma történet...

- folytatás -

Egy oláh cigány mindennapjai

Kellemes téli délután keretében meghitt beszélgetést folytattam a községünkben élő Szarkali Gyulával, a Pincehelyi Cigányönkormányzat elnökével. Azt hiszem, mikor leültünk kis bizonytalanság vette körül gondolatvilágát. Nem csodálta, „hisz nem érezhette, ott legbelül, hogy csak passzív szemlélője leszek e életüknek,

vagy igazából szeretném megismerni múltjukat, jelenjüket és majdan jövőjüket.

Azt hiszem az egymás iránti közelséget segítették azok a kérdéseim, amire egy lelkileg telített ember boldogan emlékszik vissza. Kíváncsi voltam szokásaikra, életformáikra, kultúráikra. Először azonban, mivel látogatásomat a családi házában biztosította, megelégedett mosollyal fűrkészett a szemem a kellemes környezetben. Ez a pillantás aztán szóra bírta és örömmel mesélte el élete érdekes történetét.

Az 50. éves, magas termetű vállas családapá, nagyapá tele van régi, kellemes emlékekkel, melyet a múlt melegsége táplál egy életen át. Először élettörténetét ismerteti velem, aztán avat csak be a cigányság rejtelseibe. A négy gyermek boldog édesapját igazán érdemes meghallgatni. Gyermek korára visszaemlékezve így mesél:

Életem hasonló volt a többi cigányéhoz, tele voltam szabadságvágygal, vidámsággal, érdeklődéssel, volt kitől örökölnöm, hisz a nagyapá hegedűs primás volt életében. Az 1960-as évekig én is a cigánytelep lakója voltam, ahol igen nagy szeretetben, tiszteltben éltünk. 1960 után már állami támogatással építhettünk házat községünkben. Tisztán látta, hogy a megélhetéshez kemény munkára és pénzre van szükség. 1966-ban a közútnál vállalt munkát, majd az akkori építésvezető jóvoltából kitanulta a könnyű – és nehézgépkezelői szakmát. Ezután a nagyváros zsúfoltságának megismerése következett, a nehéziparban dolgozott.

A következő állomásnál egy kissé megpihent, családalapításra adta a fejét. Kitartó, becsületes, dolgozó feleséget talált Rózsikában, aki igen szereti a rendet, a tisztaságot. Jó tulajdonságai közé tartozik, hogy igazi háziasszony a sütés-főzés területén. Kitartó feleség volt akkor is, amikor a családfőt Németországba repítette 18 évre egy kemény fuvallat. Persze, csak is a munka, a család és a pénz miatt. De egy anyának társ nélkül eltölteni a mindennapok gondos időszakát nem könnyű, és nem egyszerű feladat.

Ahogy a családi kassza engedélyezte, neki láttak saját házuk építésének. Legfőbb vágyuk volt, hogy gyermekeik kultúrált körülmények között, nyugalomban, békében nevelkedjenek. Valahogy a sors mindig igazságot szolgáltatott azoknak, akik megküzdének valamiért. A belecskai út kanyarulatában az új házak között büszkélkedik a családi ház. Sok-sok kétévez munkára, oda figyelésre, és

nem utolsó sorban jó ízlésre vall, megérdemelt gyümölcse az életüknek.

A gyerekek felcseperedtek, külön szobában élnek, de lelkileg közel, szeretetben a szülőkkel. A kislányok Közgazdasági szakközépiskolában tanulnak, a nagyfiú Budapesten dolgozik. Ha teheti, haza látogat, a szíve gyakran haza hozza. Kellemes hangján énekel, zenél, hisz a primás nagyapá is ezt tette, na meg az édesapá is. Beszélgetőpartnerem, apai büszkeséggel újságolja, hogy Zsoltinak, a nagyfiúknak több szakmája is van. Szandra szakmunkás tanuló, a legidősebb kislány Tamásiban dolgozik. Rövid pillanatra talán vége szakad a történetnek? – Nem, csak a megelégedettség érezhető egy őszinte tekintetből. – Több, mint tíz éve a Pincehelyi Kisebbségi Önkormányzat elnöke vagyok. Célom a jövőben a fiatalabb generációra még nagyobb körületekintéssel odafigyelni, olyan utat találni számukra, hogy a társadalom hasznos polgárává váljanak. A jövő csak úgy biztosított, ha munkával, becsületes összefogással történik!

Működik hagyományörző zenekarunk a „Golyó Trió” gyakran hívnak bennünket fellépésre. Szívesen vállalkozunk jótékonyági estet is – hiszen segíteni a legnagyobb öröm. Községünk szépülése, újítása érdekében mindig részt vettünk megmozdulásokon. Említeném itt a kórház, a sportkör, a templom, a toronyóra anyagi hozzájárulását. Mi itt születünk, hát kötelességünknek érezzük ápolni a község értékeit.

Ez mind a jelen, meg talán egy kicsit a jövőbe vetett hited, amivel izgód mindennapjaidat, de hogy is volt ez régen, amikor még kisgyermekként szemlélted ezt a kerek világot?

- folytatjuk -

Hegedűsné Mezei Éva

Felhívások – Reklámok – Közlemények és, ami esetleg kimaradt!:
(A szerkesztőség nem őrizz meg, és nem küld vissza kéziratokat, cikket. Az újságban megjelent cikkek tartalmáért a szerkesztőség nem vállal felelőséget.)

FELHÍVÁS!!

Az Önkormányzat értesíti a lakosságot, hogy 2005 január 1-től a szemétszállító szolgáltató a hulladékot kizárólag szabványos kukában szállítja el!

120 l-es hulladéktároló edény, kerek előjegyezhető az Önkormányzatnál!!

Használt: 4600 Ft/db

Új: 5600 Ft/db

Igényt Csepreghénél lehet jelezni.

Önkormányzat Pincehely

Minden kedves olvasónknak, sikerekben gazdag, boldogabb
Újesztendőt kíván a „Pincehelyért” Egyesület elnöksége!
B.U.É.K !!

Busa László

Fehér karácsonyra

Ahogy létem itt a mában
örömeiben és szomorúságában
megéli szürke mindennapjait,
látom várakozni a híveket,
és az anyaszentegyház papjait.

Mindnyájan csendben figyelünk,
a legnagyobb fényre készülünk,
és a lélek sóhajának hangja
így sug örömteli híreket,
ébred az álom csend-barlangja.

Az égben – majd a betlehemi csillag
a Háromkirályok szemében csillan,
sok jóságos téteménnyel –
szeretettel várunk titeket
ajándékkal, finom süteménnyel.

Kóstolgatunk Márton új borából,
képek perdülnek a rég korából,
- József, Mária, Názáretből jönnek.
Óhajtják a Jézus-gyermekeket,
s számon Betlehembe mennek.

Eljött megint advent ideje.
a Szentcsalád tiszta ünnepe.
már csak heteket vár magára.
Az Anyáknak járjon tisztelet
Jézus fehér karácsonyára!

**MOST MINDEN
HASZNÁLT SUZUKI
KEZDŐ RÉSZLETÉT
MI ÁLLJUK!**

ÖN RÁÉR TÖRLESZTENI JÖVŐRE!

**ÚJ SUZUKI
1 ÉVIG FELE
TÖRLESZTÉSSEL!**

AKCIÓ A KÉSZLET EREJÉIG!

*A kedvezmények nem összevonhatóak!

*Minden ügyfelünknek eredményekben
gazdag, boldog új évet kívánunk!*

**KERESSÉK, HÍVJÁK A SUZUKI BARTÁT,
A LEGJOBB AJÁNLATOT TŐLÜNK KAPJÁK!**

PAKS, Tolnai út 17. • T.: 75/519-060-67, 20/96-13-499 • Fax: 75/519-068
6-os főúti telephely: T.: 75/413-938 • E-mail: barta200@axelero.hu

SZEKSZÁRD, Selyem út 3., az 56-os út bevezető szakaszánál (a Van de Velde mellett) • Telefon: 74/415-611, 74/511-989, 74/528-911,
74/415-051 • E-mail: s.szekszard2000@axelero.hu

**SUZUKI
BARTA**
A garancia!

